

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΛΥΝΤΣ

Οἱ πλεῖστοι βεβαίως γνωρίζουσιν ὅποιος εἶνε ὁ νόμος τοῦ Λύντς. Ἐν Ἀμερικῇ πολλάκις ὁ ὄχλος ἐξοργιζόμενος ἐκ τῆς θέας μεγάλου τινὸς κακουργήματος ἀναλαμβάνει αὐτὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου καὶ ἐκφράζει οὕτω ἀμέσως τὴν φυσικὴν καὶ δικαίαν αὐτοῦ ἀγανάκτησιν. Ὅπως ἀποτρέψωμεν ἀπὸ οἰαςδήποτε ἐξωδίκου τιμωρίας, ἥς ἡ ἐκτέλεσις ἀπόκειται εἰς τὰς καθεστῆκυίας ἀρχάς, ἐκθέτομεν τὰ κατωτέρω πρὸς τριετίας περίπου συμβάντα εἰς τὸ φρούριον Κόλλινς ἐν τῇ Πολιτείᾳ τοῦ Κολοράδου.

Ὅσον ὀλιγώτερος λόγος γένηται περὶ τοῦ ἐν τῷ φρουρίῳ Κόλλινς φόνου τόσοι τὸ καλλίτερον. Ἡτο γονὸς ἀνεκφράστου θηριωδίας. Ἡ ἐνοχὴ τοῦ φονέως ἐφαίνετο κατὰδηλος. Κατασκευαστὴς τις χειρομύλων, Ἰωάννης Χάου καλούμενος, ἐφόνευσεν τὴν σύζυγον αὐτοῦ ἐν μέσῃ ὁδῷ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ἀρξαζήλατου τινός. Τὸ κακούργημα τόσοι ταχέως διεπράχθη, ὥστε δὲν ἤδυνήθη νὰ παρέμβῃ ὁ καταρομάζας αὐτοῦ μάρτυς, ὅστις ὅσον τῷ ἦτο δυνατόν ταχύτερον ὤρμησε, ἵνα ὑποστηρίξῃ τὸ θῦμα καὶ εἰς μάτην ἠγωνίσθῃ νὰ σταματήσῃ τὸ ἐκρέον αἷμα. Ὁ Χάου διετέλει κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐν καταστάσει μέθης. Αἰτία τοῦ κακουργήματος ἦτο ἡ ζηλοτυπία τοῦ Χάου, ὅστις κατηγορεῖ τὴν σύζυγον τοῦ ἐπὶ διαγωγῇ ἐπιληψίμῳ, τοῦθ' ὅπερ πάντες ὅσοι ἐγνωρίζον αὐτὴν ἦσαν πεπεισμένοι ὅτι ἦτο ψευδός. Ὁ Χάου ἐτέθη ὑπὸ κράτησιν ἐντὸς τῆς ἰδίας αὐτοῦ κατοικίας καὶ ἄνευ κόπου μετέγαγον αὐτὸν εἰς τὸ δεσμοκτήριον. Ταῦτα συνέβησαν περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Τὸ φρούριον Κόλλινς, καίπερ ἔχον τ' ὄνομα πόλεως εἶνε πολίχνην περιέχουσα ὀλίγον τι πλεονάζει τῶν χιλίων κατοίκων. Προσεγγιζούσης τῆς τρίτης ὥρας μεγάλῃ ταραχῇ ἐπεκράτει μετὰξὺ αὐτῶν. Ἡ εἰδησις τοῦ τραγικοῦ συμβάντος διεδόθη ἐν ἀκαρεῖ. Οἱ κάτοικοι ἤρχισαν νὰ περιφέρονται καθ' ὁμίλους καὶ νὰ συνδιαλέγωνται ζωηρῶς. Οἱ δ' ὁμίλοι οὗτοι συνεπυκνώθησαν καὶ εἴτα συνενωθέντες ἀπετέλεσαν μέγα συμπαγὲς πλῆθος. Καὶ ὁ ἐρεθισμὸς ὁλονὲν ἠῤῥεαν καὶ ἡ μετ' ἀγανάκτησιν ἐκφερομένη ἀπαίτησις τῆς ταχίστης τιμωρίας τοῦ ἐνόχου δὲν ἠδύνατο νὰ περιορισθῇ πλέον. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τοῦ Λύντς μεγαλοφώνως ἐφέρετο εἰς τὰ στόματα ὄλων, τὸ δὲ πλῆθος μόνον ἀρχηγοῦ τινος εἶχεν ἀνάγκη νὰ ὀρμήσῃ καὶ ἀρπάσῃ τὸν ὑπόδικον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν φυλάκων. Ἀλλὰ δὲν εὐρίσκετο ἀμέσως ὁ ἀρχηγὸς καὶ τὸ πλῆθος διελύθη, ὡς πάντοτε διαλύονται τὰ πλῆθη, ὅταν δὲν δίδονται ἀδιαλείπτως ἀφορμαὶ ἵνα ἐξερεθίζωνται.

Ἀλλὰ τὸ ἀπαῖξ ἀναρθρὲν πῦρ ἐξηκολούθει ὑπολαυθάνον, δὲν εἶχε σβεσθῇ. Κατὰ τὴν ἐνάτην ὥραν τῆς ἐσπέρας ἐκείνης ἄνδρες περὶ τοὺς τριακοσίους ἐπαρουσιάσθησαν πρὸ τοῦ δεσμοτηρίου καὶ ἐζήτησαν νὰ εἰσέλθωσι. Ὁ τρόπος αὐτῶν προήγγελλε, ὅτι σκοπὸν εἶχον νὰ προβῶσιν εἰς ἔργα. Ἀπαντες ἦσαν ἔφιπποι καὶ οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν ἔφερον προσωπίδας. Ἡ φρουρὰ ἠρνήθη νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰσόδον, ἀλλὰ δὲν ἦσαν οὗτοι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἀποτυγχάνουσι τοῦ σκοποῦ των. Ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἡ ἐνοπλὸς φρουρὰ

συγκειμένη ἐξ εἴκοσι ὡς ἑγξιστα ἀνδρῶν ἀντιστάντες ὑπέκυψαν μετ' ὀλίγον εἰς τὴν ἀνωτέραν δύναμιν.

Αἱ θύραι τῆς φυλακῆς συνετρίβησαν καὶ ἐσύρθη ἐξ αὐτῆς ὁ ἐκ τοῦ φόβου παραλύσας ἐνοχός. Φθάσας παρὰ τὴν βάσιν ἱστοῦ τινος χρησιμεύοντος εἰς τὴν οἰκοδομὴν οἰκίας κατὰ τὴν ἄκρην τῆς πόλεως, ἡ ἐφιππος συνοδεία ἐσταμάτησε. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν ἀφίππευσαν καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν ἔκαμε βραχὺν λόγον περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἢ δὲ συναίσθησις τῆς δικαιοσύνης, ἥτις ἐνεφώλευεν εἰς τὰ στέρνα τῶν αὐτεπαγγέλτων δικαστῶν ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ ἐρωτήσωσι μόνον, ἂν ὁ Χάου εἶχε τι νὰ εἴπῃ καὶ νὰ ἀφίσωσιν ὀλίγας στιγμάς, ἵνα προσυχηθῇ καὶ συνδιαλλαγῇ μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος ὅμως οὐδεμίαν ἐκκλησίαν εἶχε νὰ κάμῃ πρὸς τὸν Οὐρανόν. Ἀλλὰ λαβὼν κατὰ μέρος τὸν ἄνθρωπον τὸν ὅποιον ἄπαντες ἀνεγνώριζον ὡς ἀρχηγὸν ὁ φονεὺς ἐρίφθη εἰς τοὺς πόδας τοῦ καὶ προσεκολλήθη καθικετεύων αὐτόν. Οὗτος δὲ ἀποτινάξας τὸν ἱκέτην ἐστράφη πάλιν πρὸς τοὺς ὁπαδοὺς του. Εἰς τὰς ἀνάμδρους περὶ χάριτος ἐπικλήσεις ἀπήντησαν πάντες ἐμπαικτικῶς ἀλαλάζοντες. Μετ' οὐ πολὺ ἰσχυρὸν σχοινίον διολισθῆσαν περιέβαλε τὸν λαιμὸν τοῦ ἐνόχου καὶ ἐσύρθη πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ ἱστοῦ ὑπὸ πολλῶν χειρῶν. Πόσον ἀγαπῶσιν εἰς πάσας τὰς ἀμφιβόλους χαρακτῆρος πράξεις οἱ ἄνθρωποι νὰ διαμοιράζωνται τὴν εὐθύνην! Ὁ ἀρχηγὸς τῶν προσωπιδόφρων ἔδωκε τὸ πρόσταγμα «ἐν, δύο, τρία,» ἀνεφώνησαν οἱ κρατοῦντες τὸ σχοινίον καὶ ὁ Χάου ἀνεντινάχθη εἰς τὸν ἀέρα, ὡς ἐὰν μέγιστον βάρος εἶχε προσδεθῇ διὰ μιᾶς εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ σχοινίου. Ἄνευ χρονотριβῆς προσεδέθη τὸ σχοινίον εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἱστοῦ καὶ ἡ ἐφιππος συνοδεία ἀπῆλθεν ἐν σιγῇ ἀφίσασα τὸν νεκρὸν ταλαντευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.

Δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἐν γένει εἰς τὰ πλεῖστα τῆς Ἀμερικῆς μέρηι τὸ πρὸς τὸν νόμον καὶ τὴν τάξιν σέβας εἶνε πολὺ ὀλιγώτερον ἢ ὅσον ἐν τῇ πεπολιτισμένῃ Εὐρώπῃ. Ἀλλ' ἵνα μὴ ὑποθέσῃ τις πάλιν ὅτι παραδιάσεις τῆς συνήθους τῆς πορείας δικαιοσύνης τοιαῦται οἷα ἐκείνη ἦν περιεγράψαμεν ἀνωτέρω εἰσι σπανιώταται, ἃς εἵπωμεν ὅτι ἐντὸς τῶν τελευταίων ἐξ μηνῶν, δώδεκα τουλάχιστον περιστάσεις καθ' ἃς ἐφηρμόσθη ὁ νόμος τοῦ Λύντς περιήλθον εἰς γνώσιν μας. Εἰς πᾶσαν εὐαίσθητον καρδίαν βεβαίως ὑπάρχει τι τὸ ἰδιαζόντως διεγείρον τὴν ἀγανάκτησιν κατὰ τῆς ἐπιδείξεως τῆς αὐτοπροαιρέτου ἀνθρωπίνης αἱματοχυσίας, κατὰ τῶν ἀταράχως ἐργαζομένων πῶς ν' ἀφαιρέσωσι τὴν ζωὴν τοῦ πλησίον. Ἀλλ' ἐὰν καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἐπιβολὴ τῆς θανατικῆς ποινῆς, δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ διχογνωμία, ὡς πρὸς τὴν εὐχὴν, ὅπως αὕτη ἀποστερηθῇ πάσης σκιάς πόθου ἐκδικήσεως. Ἐὰν τὰ σεβαστότερα τῶν δικαστηρίων ὑπόκεινται εἰς σφάλματα καὶ πᾶσαι αἱ ἀνθρώπινα θεσμοθεσίαι σφάλλουσιν, τότε πικανώτερον εἶνε, ὅτι τὸ ἐκμανὲν πλῆθος θὰ ὑποπέσῃ εἰς πλάνας καὶ αἱ πλάναι εἰς ὑποθέσεις τοιαύτας, οἷαι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος, εἶνε ἀνεπανόρθω-

τοι. Ἀνομολογοῦσι οἱ ἐν Ἀμερικῇ, ὅτι ἡ τιμωρία πάντων τῶν ἐγκλημάτων εἶνε ἔργον τοῦ νόμου, καὶ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐπεμβαίνοντας κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς δικαιοσύνης· ἀλλ' οὐχὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ. "Ὅθεν εἰ καὶ βλέπομεν εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας πολλὰς εἰδήσεις περὶ περιστατικών, καθ' ἃ ἐξηγροῦντο ὁ νόμος τοῦ Λύντε, εἰς οὐδὲν ἢ εἰς ὀλίγα — καὶ εἶνε ἄξιον παρατηρήσεως τοῦτο — θεωρεῖ ὡς χρέος αὐτῆς ἡ κυβερνήσις νὰ ἀνιχνεύσῃ καὶ νὰ εὕρῃ τοὺς ἐκτελεστὰς τοῦ νόμου τούτου καὶ προσηκόντως νὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς.

Ἡ ἀνάγκη, ὅπως ἡ δικαιοσύνη βαίνει βραδέως καὶ εἶνε ἐμπειστευμένη εἰς χεῖρας ἀρμόδιων ἀρχῶν ἢ ἀπονέμεται ἐν εὐθύτῃ, οὐδέποτε ἄλλοτε καταφανέστερον ἀπεδείχθη, ἢ ὅποτε συνέβη περιστατικόν τι λίαν ἐκτενὲς ἐκτεθειμένον εἰς τὰς δικαστικὰς ἐφημερίδας. Δύο ταξιδιώται ἐν Γαλλίᾳ κατέλυσαν εἰς ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ ξενοδοχεῖον ἐν δὲ τῇ σιγῇ τῆς νυκτὸς ἐκείνης οἱ ἐν αὐτῷ οἰκοῦντες ἀφυπνίσθησαν ὑπὸ φοβερῶν κραυγῶν. Οἱ ὑπνέται ὤρμησαν εἰς τὸ δωμάτιον ἐξ οὗ αἱ φωναὶ προήρχοντο καὶ ἐκεῖ εὗρον τὸν ἕνα τῶν ξένων ἱστάμενον ἄνωθεν τοῦ ἐτέρου μὲ κηρίον ἀνημμένον εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ μάχαιραν αἰμοσταγῇ εἰς τὴν ἄλλην. Ἡ μάχαιρα προδήλως εἶχεν ἐξελκύσθῃ ἐκ τῆς πληγῆς ἥτις ἔχαιεν εἰς τὸ στέρνον τοῦ φονευθέντος. Τὸ νυκτικὸν τοῦ ἱσταμένου ἀνδρὸς ἦσαν πλήρη αἵματος, τὸ ὅποιον προδήλως ἀνεπήδησεν ἐκ τῶν πληγῶν τοῦ ἄλλου μετὰ τὴν ἐξελκυσιν τῆς μαχαίρας. Πάραυτα οἱ ὑπνέται τοῦ ξενοδοχείου κατήγγειλαν αὐτὸν ἐπὶ φόνο· ἐτέθη ὑπὸ κράτησιν καὶ τὴν ἐπιούσαν προσήχθη εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Τότε αὐτὸς διεμαρτυρήθη ὑπὲρ τῆς ἀθωότητός του καὶ ἔδωκεν εὐλογοφανεστάτην ἐξήγησιν περὶ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ φονευθέντος καὶ τῆς θέσεως ἐν ᾗ εὗρέθη, εἰπὼν, ὅτι ἀκριβῶς, καθ' ἣν στιγμήν ἔμελλε νὰ σῶσῃ τὸ φῶς του, ἀκούσας κραυγὰς πρὸς βοήθειαν, ἤρπασε τὸ κροπὴγιον καὶ προχωρῶν πρὸς τὸν πρόδομον ὠδηγήθη ὑπὸ τῶν γόων τοῦ θνήσκοντος εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου τὸν εὗρον. Τότε εἶδεν ἄνθρωπον ἐξηπλωμένον ἐπὶ τοῦ δαπέδου μὲ μάχαιραν βυθισμένην εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, ἐξ ὁρμηφύτου δὲ κινήσεως ἐξελκύσεν αὐτήν. Μόλις ἔπραξε τοῦτο καὶ εἰσελθόντες οἱ ὑπνέται εὗρον αὐτὸν εἰς ἣν θέσιν περιεγράψαμεν. Φυσικῶ τῷ λόγῳ πρὸς τὸ θέαμα ἐκεῖνο κατελήφθη ὑπὸ τρόμου καὶ τὸ φρίκην ἐκφράζον βλέμμα του κακῶς ἐξελήφθη ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ ξενοδοχείου, ὡς βλέμμα ἀποδεικνύον τὴν ἐνοχλήν αὐτοῦ.

Ἄλλ' εὐτυχῶς ἡ ἐκ τῶν περιστάσεων προερχομένη ἀπόδειξις, ἥτις καταδικάζει ἄνθρωπον τινα εἰς θάνατον δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰσχύος οἰασθήποτε περιστάσεως ἢ σειρᾶς περιστάσεων, ἀλλ' ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ συνόλου αὐτῶν.

Εἰς καὶ μόνος κρίκος ἔλειπεν ἐκ τῆς ἀλύσεως ταύτης τῶν περιστάσεων — ἡ ὑπαρξίς σαφοῦς αἰτίου πρὸς διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος. Ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας περιστάσεις μόλις ὁ κατηγορούμενος θὰ ἠδύνατο νὰ υπεξαιρέσῃ τι ἀπὸ τοῦ τεθνεώτος, καθόσον λεπτομεροῦς ἐρεύνης γενομένης ἐν τῷ δωματίῳ δὲν ἀνεκαλύφθη ἵχνος ἀποκρυβέντος τινος πράγμα-

τος. Ἡ ὑπόθεσις, ὅτι τὸ ἐγκλημα ἦτο τὸ ἀποτελεσμα μακροχρονίου ἔχθρας θὰ ἦτο ὅλως ἀβάσιμος. Οὐδεμίαν σχέσιν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνιχνεύσωσιν, ὑπάρχουσαν μετὰ τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων· ἀπεναντίας δὲ ὑπῆρχον μαρτυρίαι, ὅτι οὐδὲν βλέμμα ἀναγνωρίσεως ἀντηλλάχθη μετὰ τῶν. Καὶ ὅμως ἐφ' ὅσον ἐπ' οὐδενὸς ἄλλου ἠδύνατο καὶ πόρρωθεν νὰ προσπέσῃ ἡ ἐνοχὴ τοῦ φόνου, ὁ συλληφθεὶς ἐφέρετο μοιραίως πρὸς τὴν καταδίκην.

Ἄλλ' ὅχι. Τὸ συμβάν τοῦτο ἔλαβεν ἀπροσδόκητον τροπὴν. Ἀνθρωπὸς τις, ὅστις εἶχεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἦτο ζωικέπτης καὶ κατεδικάσθη εἰς δεσμὰ διὰ βίου, ὡμολόγησεν ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ φονεὺς καὶ ἐπεβεβαίωσε τὰ λεγόμενά του δι' ἀναμφισθητῶν ἀποδείξεων. Διέμενεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον κατὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος νύκτα. Ὡς σκοπὸν δὲ τοῦ κακούργηματος ἔλαβε τὸ ὅτι ἠθέλησε νὰ γείνῃ κάτοχος χαρτοφυλακίου τινὸς περιέχοντος γραμμάτια καὶ νομίσματα, τὰ ὅποια ὁ ἀποθανὼν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ εἶχε δεῖξῃ. Ἔδωκε δὲ καὶ πληροφορίας περὶ τοῦ ποῦ ἠδύνατο νὰ εὗρεθῇ τὸ χαρτοφυλάκιον, τὸ ὅποιον περιεῖχε μέρος τῶν κλαπέντων γραμματίων καὶ νομισμάτων ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ φονευθέντος. Ἀνεγνωρίσθη δὲ ὅτι οὗτος ἦτο εἰς τῶν συντροφευσάντων τὸν ἀποθανόντα τὴν νύκτα καθ' ἣν ἔγένετο ὁ φόνος· ἡ μάχαιρα, διὰ τῆς ὁποίας διεπράχθη τὸ ἐγκλημα ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ἰδική του καὶ αὐτὸς ὑπέστη δικαιῶς τὴν θανατικὴν ποινὴν. Ἄλλως ἡ μάχαιρα τοῦ δημίου θὰ ἐθανάτωνε ἕνα ἄθῳον.

Τὸ προεκτεθὲν εἶνε παράδειγμα εἰς ὃ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τοῦ Λύντε θὰ ἦτο τοσοῦτον ἐν τῇ πράξει ὀλεθρία ὅσον καὶ ἐν τῇ φιλοσοφικῇ θεωρίᾳ· ὅτι εἶνε κακὸν κατ' ἀρχήν, δὲν δύναται νὰ εἶνε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν καλόν. Φρίττομεν ἀναλογιζόμενοι ὅτι τὰ σκληρὰ ἀδικία δύναται νὰ προέλθῃ ἐξ ὁμάδος ἀνθρώπων εἰς οὓς ἐπιτρέπεται ἄνευ αὐστηροτάτης τιμωρίας νὰ σφετερίζωνται τὰ τοῦ νομοθέτου καθήκοντα καὶ εἰς τὰς πλάστιγγας τῆς Θεμίδος νὰ ρίπτωσιν ἀντὶ σταθμῶν τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐκδίκησιν. Εἰς ἐνεήκοντα ἐννέα περιστάσεις ἐξ ἑκατὸν δὲν δύναται ν' ἀντιτάξῃ τις, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τοῦ Λύντε εἶνε ἀναγκαία πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κοινωνίας, καὶ ὅτι εἶνε ὀρθὸν ν' ἀφαρπάζεται βιαίως ὁ καθ' ὑποψίαν ἐνοχος ἀπὸ τῶν ἀσφαλῶν χειρῶν ἐκείνων, οἵτινες μόνον ἐχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου.

Ἡ ἀμέλεια ἐν τῇ ἐξασκῇ τῆς δικαιοσύνης ἐν Ἀμερικῇ, ὁ τρόπος καθ' ὃν ἡ πολιτικὴ ἐπίδρασις δύναται νὰ ἐπενεργήσῃ ὑπὲρ ἐγκληματίου τινος καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ παντοδυνάμου *do la a r i o u*, παρεμβάλλοντος πέδας εἰς τοὺς τροχοὺς τοῦ ἄρματος τῆς δικαιοσύνης, πάντα ταῦτα εἶνε ἀξιοθρήνητα καὶ ταῦτα ἐν μέρει χρησιμεύουσιν ὡς δικαιολογία τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τοῦ Λύντε. Πάντες οὐχ ἦτον ἐπιθυμοῦσι τὴν κατάργησιν αὐτοῦ διὰ νομοθετικῆς ἀποφάσεως καὶ ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ θὰ συνηγορήσωσιν ὑπὲρ τῆς καταλύσεως αὐτοῦ ἐν προσεχῇ μέλλοντι ὅπως ἐκλίπωσιν ὀριστικῶς αἱ ἀποτροπαι αὐταὶ αἰματηραὶ κηλίδες ἀπὸ χώρας πεπολιτισμένης.